

Josip Lovretić je nabral za okrasek svojega stanovanja štiriinšestdeset izvirnih narodnih ornamentov, katere so mu vezle selske devojke; zanimivo jih popisuje ter je priložil tudi njihove slike. — Ivan Zovko našteva „Rodbinske nazive u Herceg-Bosni“, Nike Balarin beleži narodne vraže na Grudi. Dr. Boranić v skrbno sestavljenem „Prijegledu časopisâ“ poroča o vsebini narodopisnih listov: „Sbornik za narodni umotvorenja, nauka i knižnina“ (Sofija), „Živaja starina“ (St. Peterburg), „Wisła“ (Varšava), „Český lid“ (Praga).

Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti.

Knjiga 150. Razredi filologijsko-historijski i filozofijsko-jurid. 58. U Zagrebu 1902. Knjižara jugoslavenske akademije (Dioničketiskare).

— Dr. Gavro Manojlović jako obširno in temeljito razpravlja o „Jadranskem pomorju IX. stoljeća u svjetlu istočno-rimske (bizantinske) povijesti“. Začenja z dobo, ko so Karolingi osnovali svojo mogočno državo, in potem po časovnem redu našteva vse važne dogodke, katere so zadeli pokrajine ob Adriji.

Dr. Nikola Andrić popisuje življenje in književno delovanje srbskega pisatelja, beneškega korektorja Pavla Solarića. Kot modroslovec ni pisal nič izvirnega, ampak prelagal, in sicer ne najboljše modroslovne spise; bolj znamenit je kot geograf in kot filolog se je prvi med Srbi vglobil v teoretično razmotrivanje slovanskega glasoslovja. V jeziku je jako rabil ruske oblike, tako da mu je Kopitar po pravici očital, da je zašel „vo iskušanje Russos adorandi“. Kot pesnik ni posebno uspel. Str. 117 sl. govori

pisatelj o razmerju Solarićevem do Kopitarja, kateri ga je imenoval „noster Solarić“. — Dr. Ivan Strohal razpravlja o „Pojmu vlastnosti u današnjoj pravnoj nauci“, zavrača mnjenja raznih modroslovcev ter nato obširno razlaga, kako smatra lastninsko pravico rimsko pravo. — Vl. Mazuranić pa v spisu „o rječniku pravnoga nazivlja hrvatskoga“ priporoča, naj bi se iz vseh starih hrvaških pravnih spomenikov nabrala narodna pravniška frazeologija. Večina spisov se prihodnjič nadaljuje. L.

RUSKA PLEMKINJA.

PETER ŽMITEK.

Laszowski Emilij: **Matica plemstva županije požeške, srijemske i virovitičke 1745. do 1902.** — 80. str. XIV. + 97. —

Marljivi pristav kr. deželnega arhiva E. Laszowski nam hoče sestaviti ročno knjižico o plemstvu, katero je zabeleženo v plemenitaških maticah hrvaških županij. V tej knjižici je zbral podatke iz plemenitaških matic treh slavonskih županij, a za temi sledé druge hrvaške županije. Požeška, sremska in virovitiška županija so spadale več kot dvesto let pod turško vlado, in še le l. 1745. so jih združili s kraljevino hrvaško. Ko so obnovljali županije, je prihajalo tjakaj

mного plemičev iz Hrvaške in Ogrske; da so mogli plemenitaške pravice prenesti na svoje potomstvo, so morali plemiči dokazati svoje plemstvo, katero se je potem objavljalo pri županijskih sejah in beležilo v posebno knjigo: „Catastrum nobilium.“ Županija je izdala potem posebno izpričevalo, s katerim je plemič lahko povsod dokazal svoje pravice. Pisatelj je porazvrstil plemenitaške rodbine po alfabetskem redu in jim dodal razne beležke. Ker se često